

lovforslaget, i alt Fald i den Periode, hvor denne Rigsdag sidder, og rimeligvis i næste Periode med. Vi behøve derfor ikke her at spille Komædie med hinanden. Jeg tror, vi lige saa godt maa aabent og rent ud kunne udtale, at disse Forslag have til Hensigt at opstille et Toldprogram, at fremføre de Herrers Ønske nogenlunde rent og klart paa dette Omraade og opstille et Program for Fremtiden, men de Herrer kunne ikke have til Hensigt at opnaa et praktisk Resultat for Øjeblikket, og det er det, vi andre tilstræbe. Vi have netop den Opfattelse, at Forholdene med Hensyn til Toldlovgivningen ere saa umulige og forvinklede, saa vi maa ud af dem snarest muligt. Deraf forklares ganske naturligt den Forskel, der er mellem hele det finansielle Grundlag for vort Forslag og de Ændringsforslag, der ere fremkomne fra de Herrer.

Et tredie Mindretal, det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel), er gaaet den modsatte Vej, 3,800,000 Kr. op fra Regeringens Forslag. Ganske vist er han igen gaaet noget ned paa forskellige Brugsartikler, dog ikke længere, end at der alligevel er blevet et ret betydeligt Plus tilbage for Statskassen. Ja, det ærede Medlem venter vel heller ikke, at Folketinget, der altid lige fra 70'ernes Begyndelse har krævet en klækkelig Nedgang som Resultat af enhver Toldrevision, skulde slaa ind paa den Vej. Men heller ikke det ærede Medlem kan vente sig noget som helst praktisk Resultat af sine Bestræbelser.

Det Indtryk, man ved den finansielle Betragtning faar af de Herrers Ændringer, bekræftes, naar man fordyber sig i deres Enkeltheder. Jeg skal ifølge god parlamentarisk Skik ikke indlade mig paa nogen som helst Detailkritik af de Herrers Ændringsforslag, før jeg har hørt dem gøre Rede derfor, men jeg kan dog ikke undgaa at sige som ganske almindelig Bemærkning, at naar det ærede Medlem for Saksjøbing og i endnu højere Grad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og hans Meningsfæller paa en Række af de væsentligste Punkter fuldstændig fravige Toldkommissionens Enighedsposter, gaa betydeligt lavere end det, Toldkommissionen blev enig om, og ogsaa lavere end det, som Toldkommissionens Mindretal har foreslaaet, og lavere end det, som er foreslaaet fra Folketingets Side i tidligere Aar, saa kan man dog vistnok ikke nære nogen overvættede stor Forventning om at føre saadanne Forslag igennem i Landstinget. De Herrer have

her stillet Forslag, som fuldstændig forlade de Standpunkter, som deres nære Meningsfæller, det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann) og det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), som desværre ved Sygdom ere forhindrede i at deltage i denne Forhandling, begge to have indtaget under Toldlovforhandlingen i 1897. De indtog da et finansielt fuldstændig andet Standpunkt end det, de Herrer nu indtage i Betænkningen. De havde indtaget et Standpunkt, som var af den Natur, at det tydeligt pegede mod praktiske Resultater, og der var taget alle de Hensyn, som nu en Gang, som Forholdene ligge, maa og skal tages for at naa et Resultat. Det er dette praktiske Forhandlingsstandpunkt, de Herrer efter min Mening gennemgaaende have forladt i deres Ændringsforslag. Naar f. Eks. Socialdemokraterne stille Forslag om Værditold for Manufakturvarer over hele Linien, og det ærede Medlem for Saksjøbing stiller Forslag om uden smaalig Prutten at lade hele Tømmer- og Trægruppen gaa paa Værditold, maa jeg, som har været og endnu er lige saa ivrig Tilhænger af Værditold som nogen Sinde, og som glæder mig over, at der i Forslaget, som det nu foreligger, er vundet ikke faa Fremskridt for dette Princip, saa maa jeg, naar jeg ser hen paa de Herrers Forslag, naturligvis indrømme, at intet Menneske, der ser paa Forholdene, som de ere, i Øjeblikket kan vente at se saadanne Forslag førte igennem. (Rørdam: Hvorfor ikke?) Ja, hvorfor ikke! Det anser jeg for temmelig overflødig at forklare nærmere.

Øg en lignende Karakter bærer unøgeteligt de Forslag, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel), ogsaa naar man gaar dem efter i Enkeltheder.

Det ærede Medlem har jo valgt en besynderlig Vej, en Vej, der heldigvis ikke har noget Forbillede i tidligere Toldlovforhandlinger. Han siger i sin Betænkning, at han ikke selv vil tage noget Ansvar for de Forslg, han fremsætter, han kan ikke bedømme Virkningen af dem, men han fremsætter dem alligevel. Det har nu hidtil hørt til parlamentarisk A. B. C, at vi, selv om vor Forstand og Indsigt kan være uhyre begrænset — og jeg skal navnlig indrømme, at naar det er Toldlovsforslag, det drejer sig om, føler man i meget høj Grad, at der er en Mængde Forhold, man kun kan dømme om paa anden Haand, og om hvilke man, naar man er i Besiddelse af nogen Selykritik,